

שבת שבת

עם הראש ישיבה שליט"א

יהינא לאור על ידי מוסדות היכל הקודש בנשיאות מוריני ראש הישיבה שליט"א

גליזון 34

פרשת בהעלותך

י"ד סיון

שנת ה'תשפ"ג

ישיבה: "אל תעשה את זה כאן, אל תעשה אותי האדם הרע, אצלך בבית תחנך אותו".

היה מעניין לראות את שני ההפכים בסעודה כשמצד אחד מאוד שמח ובאותו זמן שורר דרך ארץ מלאה, לדוגמא: הילדים שיחקו עם משחק, והראש ישיבה אמר להם שבסעודת שבת לא נכנסים משחקים ושיניחו את זה.

הראש ישיבה הכריז: "תודה להשם שאנחנו יהודים! אם היינו גויים לא הייתה לנו סעודה טעימה כזאת". והראש ישיבה סיפר: שהצדיק הקדוש המגיד מקוזניץ זי"ע היה נמוך ורזה והצדיק הקדוש רבי משה לייב מסאסוב זי"ע שאל אותו: מה אתה מכווין בשעה שאתה אומר את הברכה 'שלא עשני גוי', כי אם הייתה גוי היית גוי קטן ורזה, אבל אני אם הייתי גוי הייתי גוי גבוה ורחב... והראש ישיבה שאל את אחד המשתתפים: אתה יכול לחשוב מה היה קורא אם היית גוי?.

כשהלכו לחלק את המרק הבחנתי בדבר שהיה חידוש בעיניי, הראש ישיבה אמר לכלתו שתיכנס למטבח ותעזור לאמא להגיש את המרק בצלחות, החידוש היה לי בשני דברים: אחד שהראש ישיבה אמר "לכי לעזור לאמא" נזכרתי שבהיכל הקודש קוראים לחם ולחמות אבא ואמא, והדבר השני שהראש ישיבה מלמד אפילו את אלו שנכנסים למשפחה לעזור לאמא, אחר כך אמר הראש ישיבה לאחד האורחים אני חותן קשוח מדי?.

כשהכניסו את המרק הזכיר הראש ישיבה לילדים לומר "לכבוד שבת קודש" כי בכל פעם שאומרים לכבוד שבת קודש נברא עוד מלאך.

הראש ישיבה שאל את הילדים: "מי יודע למה אוכלים לאקשן {אטריות} בשבת?" והראש ישיבה ענה "כי לאקשן נובע משתי מילים, לא-קשיא, להזכיר לנו שלא יהיה לנו קושיות על השם".

התודה להשי"ת שזכיתי לאכול ליל שבת פרשת כי תשא בעיר וויליאמסבורג, היו בסעודה עוד אורחים וביניהם חתן שהוא תלמיד הישיבה רשמתי כמה דברים יפים ממה ששמעתי וראיתי ואני מתחלק עם רישומי אלו עם אנ"ש.

הראש ישיבה שר את זמירות שבת בנעימות ובשמחה תוך שהוא מנחה את ילדיו למחוא כף, הראש ישיבה פנה לחתן ואמר לו: 'אם תמחא כף עכשיו כששרים זמירות אני ימחא כף בחתונה שלך'.

לפני קידוש שאל הראש ישיבה: מי יודע מה מקבלים אם מריחים הדסים? הראש ישיבה הוציא את ספר המידות והראה להם מה שכתוב (אות בניס סימן נ"ט): "על ידי הרחת הדסים בשבת זוכה לבנים תלמידי חכמים".

הבחנתי שהראש ישיבה דואג לתת לכל אחד מהאורחים תשומת לב ואפילו לילדים, הראש ישיבה נענע לאחד הילדים של האורחים: "אתה צדיק, אבא שלך סיפר לי שיש לך שיעור בבית, בספר המידות ואתה לומד מתוכו קצת בכל יום".

הראש ישיבה אמר לילדים: "בקידוש צריך לעמוד בדרך ארץ עם רגלים צמודות, ולהניח את הצעצועים, כי השם כאן וגם המלאכים נמצאים פה" הראש ישיבה קרא לאחד האורחים כדי שירים את הכוס ועשה קידוש, לאחר קידוש קרא הראש ישיבה לילדים שיבואו לכיור ונטל את ידיהם.

כשהכניסו את הדגים קרא הראש ישיבה לאחד מהילדים ונתן לו חתיכה קטנה מהדגים שיאכל, והראש ישיבה נענע לאחד האורחים: "אצלנו בבית צריכים כולם לאכול מכל מאכלי השבת ואפילו אם לא מחבבים את זה אני גם נותן להם קצת לאכול, צריכים להרגיל את הילדים לאכול את מאכלי השבת".

אחד האורחים שהיה בסעודה עם ילד, קרא לילד שלו וניסה להכריח אותו לאכול חתיכת דג, אמר לו הראש

אחר כך ביקש הראש ישיבה שיביאו את הדפים שנתנו בתלמוד תורה עם הסיפורים של תפילה, והראש ישיבה סיפר בקול את כל הסיפורים מתפילה.

הראש ישיבה סיפר: ששנה אחת כשהוא הלך בפורים עם הילדים אל המוהרא"ש וכשהמוהרא"ש נתן לילדים דמי פורים, שמעון שהיה עוד ילד קטן קרע את הכסף, אמר לו המוהרא"ש: "הוא חכם הוא לא צריך כסף".

כשהביאו את הבשר אמר אחד האורחים: "האוכל כאן מאוד טעים" חזר על זה הראש ישיבה לאשתו, ואז שאל את אחד מילדיו הנשואים: "אצל חמין יש גם כאילו מאכלים טובים?" הוא היה במבוכה ולא ידע מה לענות וניענע את הראש בין כן ללא, ואז אמר לו הראש ישיבה: "ומה באמת עונים? רק איפה שנמצאים אומרים ששם האוכל הכי טוב" אמר אותו אורח: "אבל כאן באמת האוכל הכי טוב", אמר לו הראש ישיבה עם חיוך: כן, מאוד טוב, כך צריך להגיד..."

הראש ישיבה אמר שבכל פעם שמגיעים לפרשת כי תשא זה בלתי אפשרי להבין מה שלומדים בפרשה, איך יכול להיות שהיהודים שבקושי עכשיו קיבלו את התורה, עמדו על יד הר סיני, וקרה שם דברים נוראים, והם עשו את העגל, איך זה יכול להיות?, אתמול היה להם רוח הקודש וזכו לדברים גדולים מאוד, והיום הם כבר עושים את העגל?! והראש ישיבה הסביר את זה מאוד יפה: "רק בגלל שמשה רבינו לא היה שם זה היה יכול לקרות, כי אם עוזבים את הצדיק מפסידים את הכול, בלי צדיק אין כלום, בלי צדיק אין חיים! הבן אדם צריך צדיק: יכול להיות לך תורה, יכול להיות לך הר סיני, יכול להיות לך רוח הקודש! אבל כשאין צדיק-אין כלום, כשעוזבים את הצדיק-מאבדים את הכול, בלי צדיק אין כלום!"

הראש ישיבה החזיק את התינוק יחזקאל, והראש ישיבה אמר בחיוך שיחזקאל הולך בדרכים של סבו (הוא קרוי על שמו של סבו הרב הקדוש מקלסבורג זצ"ל) סבו היה נשאר ער כל הלילה והוא גם לא יושן בלילה.

בירכו ברכת המזון והביאו את הממתקים לכבוד שבת. הראש ישיבה התחיל לשיר את זמירות השבת ובתוך כך התחילו להגיע אורחים לבאטע {זיץ}.

הגיעו הרבה יותר אורחים משבת רגילה, והראש ישיבה אמר: בשבת רגילה אין כל כך הרבה אנשים רק בפורים, אבל כנראה שעכשיו זה כבר הכנה לפורים.

והראש ישיבה הכריז: ועכשיו הולך להיות הפתעה, "ר' משה אריה שניטצ'לר נ"י יעשה סיום על מאה ואחד פעמים משניות".

הראש ישיבה אמר שמעניין שבדיוק היום בדף הגמרא כתוב מזה, (חגיגה ט' ע"ב) שחכמינו זיכרונם לברכה אומרים שכשהמשיח יבוא יכלו לראות את ההבדל בין הצדיק לרשע, ובין אחד שעבד את השם ואחד שלא עבד את השם. והגמרא שואלת הרי שניהם אותו דבר? עונה הגמרא שאפילו בין שתי צדיקים אינו דומה מי שלמד מאה פעמים למי שלמד מאה פעמים ואחד.

הראש ישיבה הביא את מה שאמר רבינו בליקוטי מוהר"ן (חלק א' סימן ז) שעד מאה פעמים אפשר עוד לשכוח משום שהמספר שיוצא משם המלאך הממונה על השכחה יוצא מאה, אבל ביותר ממאה הוא כבר לא יכול לשלוט.

הראש ישיבה חזר על הפירוש שאמר מוהרא"ש: אינו דומה שונה פרקו מאה פעמים לשונה פרקו מאה פעמים ואחד, דהפירוש: שאחד הוא אלוקינו שהוא אחד ויחיד, אם לומדים מאה פעמים עם השם-האחד, אינו דומה למאה פעמים בלי השם.

הראש ישיבה חזר על פירוש ששמע ממישהו, איך אפשר לזכות ללמוד מאה ואחד פעמים? אומרת הגמרא "צא ולמד משוק" הפירוש: לך ללמוד ממוהרא"ש, והראש ישיבה שמח מאוד עם הסיום המשניות הזה.

הראש ישיבה סיפר שפעם בא איליו שכן לשאול משניות כי היום הוא יום השנה לאביו והוא רוצה ללמוד משניות לעילוי נשמתו, אמר הראש ישיבה: אני חושב לעצמי יהודי אין לו משניות בבית?.

אבא שלו היה יהודי טוב אבל רחמנות נשמתו תועה בכל העולמות, רחמנות, "אבל אם בן אדם מכין את עצמו טוב הוא עולה למעלה עם המשניות-הוא לא צריך להגיע לטובות של אף אחד, הוא כבר לא צריך להזדקק שאנשים ירחמו עליו ויגידו עליו משניות".

אחד סיפר לראש ישיבה שבנו רצה לשחק עם שכנו כמו שהם נמצאים בכיתה בתלמוד תורה, והם התווכחו אם למלמד יש מקל או לא, הילד שלו שלומד בתלמוד תורה ברסלב אמר שלמלמד אין מקל, והילד השני לא היה יכול לעלות על הדעת, איך יכול להיות מלמד בלי מקל?!

הראש ישיבה נהנה מאוד מהסיפור ואמר: זה סיפור טוב, הילדים כאן אינם יודעים את מה שהם לא יודעים, מה שהם לא יודעים שהם אינם יודעים.

אני מודה להשם שהתאפשר לי להשתתף בסעודה נעימה ויפה ושמחה כזו, ובבאטע המפוארת אצל הראש ישיבה שליט"א.